

Први, први, први!

„Желим да будем први”, узвикивао је Тоза Муњоза док је у последњем тренутку стизао на тркачку стазу. Силно је желео да победи у трци картића, али то баш и није било лако пошто је конкуренција била јака.

Миш је на почетку избио на чело трке и држао водећу позицију све док му – какав пех! – у једној кривини волан није остао у шапицама!

Птица је излетела са стазе и трку завршила у огради, док је јежа зауставио повелики камен на стази.

Каква невероватна трка! Зецу су у пресудном тренутку изненада отказале кочнице и Тоза је први прошао кроз циљ! Али није уследило славље. Тоза се у први мах разочарао... а потом...

По идеји *aprilkind*

APRILKIND * БАРБАРА ВАН ДЕН ШПОЛЛХОФ * ШТЕФАН ПРИКЕН

Тоза Муњоза жели да буде први!

by aprilkind

APRILKIND * БАРБАРА ВАН ДЕН ШПОЛЛХОФ * ШТЕФАН ПРИКЕН

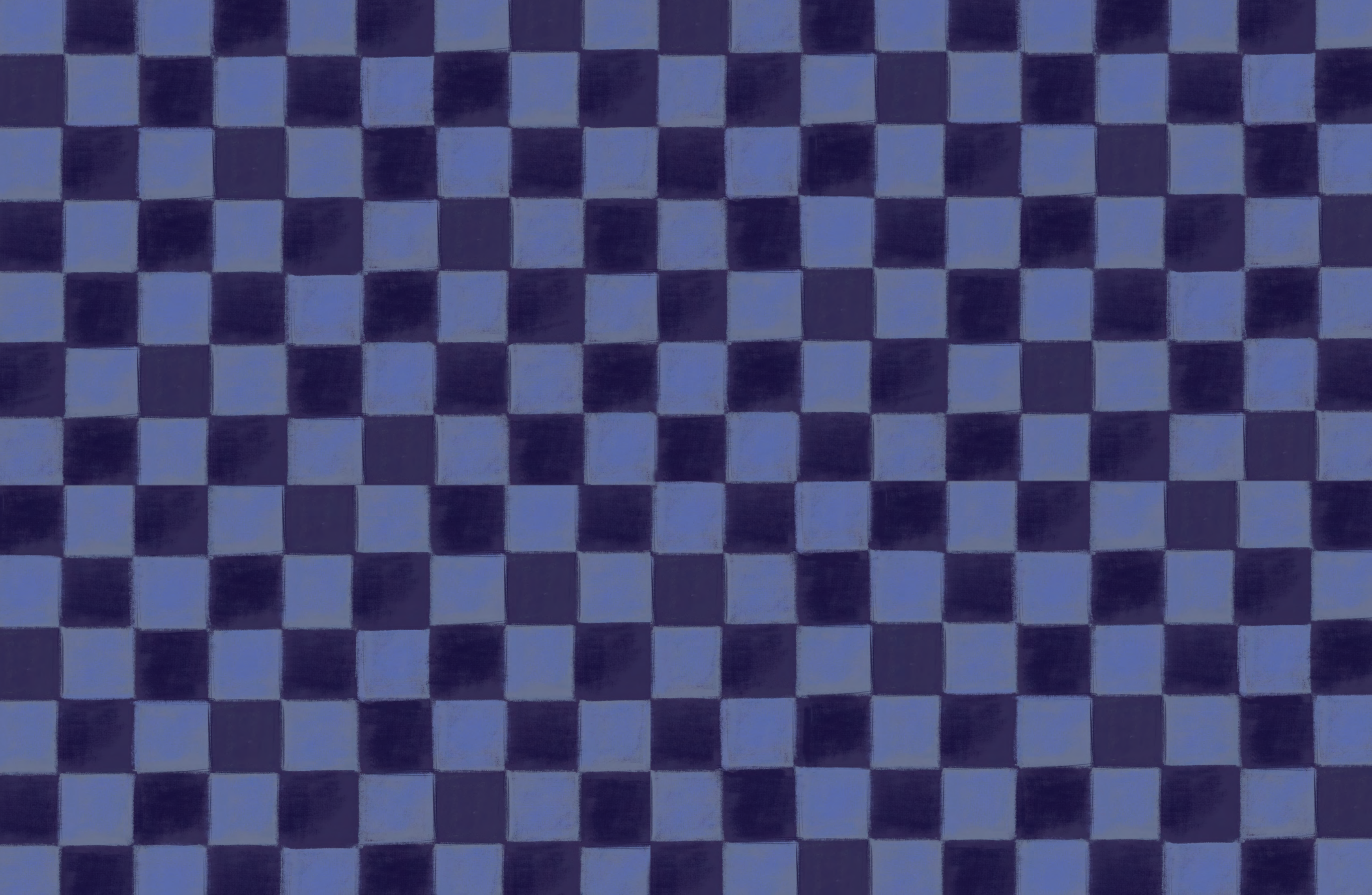
Тоза Муњоза

жели да буде први!

by aprilkind

UNZIP

Тоза Муњоза

жели да буде први!

by aprilkind

Завири у свет малог Тозе:

1. прича

2. прича

3. прича

4. прича

5. прича

6. прича

Идеја: *by aprilkind*

Аутор: Барбара ван ден Шпојлхоф

Илустратор: Штефан Прикен

Превод: Катарина Живић

Лектура и коректура: Тамара Ђуран

Адаптација илустрација: Кристина Брачер

Прерада превода: Анђелка Ружић

За издавача: Асенета Хачко

Издавач: UNZIP, Суботица

Штампа: Публикум, Нови Сад

Тираж: 1500

За прво српско издање © 2026 UNZIP, Суботица

Original edition © 2020 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG,

Hafenweg 30, 48155 Münster, Germany.

Original title: Der Grolltroll ... will Erster sein! (ISBN 978-3-649-63524-6).

A book by *aprilkind*, Barbara van den Speulhof and Stephan Pricken.

All rights reserved. Any use of the work for text and data mining purposes, including but not limited to automated analysis, is expressly reserved by the publisher and therefore prohibited without prior permission.

CIP – Каталогизација у публикацији

Библиотеке Матице српске, Нови Сад

ISBN 978-86-82950-59-2

COBISS.SR-ID 199270153

www.unzip.rs

Аутори књиге су *aprilkind*,

Барбара ван ден Шпојлхоф и Штефан Прикен

Иза једне велике шуме, кад наставиш пар корака право, па скренеш једном лево и још два пута десно, живи један мали трол по имену Тоза. Тамо му је много лепо! Спава у удобној кућици на дрвету, трчкара шареном ливадом и брчка се у потоку који жубори. А ту су и његови другари, с којима много воли да се игра.

„Хајде да смислимо неку нову игру данас”, предложио је Тоза. „Да буде нешто суперзабавно што нисмо досад испробали!”

Шта би то могло да буде?, питали су се сви.

„Знам ја!”, скочио је зец. „Хајде да се такмичимо у летењу, трчању и бацању копља. Ко победи, биће шампион.”

„Да, то је супер идеја!”, викнуше сви углас.

„Ја ћу да летим”, јавила се птица. „А ја да трчим”, додао је зец. „Ја сам за бацање копља”, огласио се јеж.

„Е не може тако!”, побунио се Тоза. „Онда унапред знамо ко ће победити!”

„Имаш неки бољи предлог?”, прогунђао је јеж.

„Наравно! Предлажем трку картићима”, одговорио је Тоза.

Другари се зачудише. Сви су знали шта су аутићи, али картићи... Шта му је сад па то?

„Ма шта сте се запрепастили?”, смејао се Тоза. „Ево о чему је реч – свако осмисли свој картић и направи га код куће, од чега год хоће. Картић је као прави аутић – има волан и точкове, само нема мотор. Да знате само како јури низбрдо!”

Одушевлени предлогом, другари се одмах бацише на посао. Цртали су планове и скупљали делове, вредно мајсторисали – завртали шrafoве и куцкали чекићима. Изгледа да су већ сви знали какав ауто желе... Сви осим Тозе. Није имао никакву идеју. А баш је желео да буде први!

Шта ли су смислили?, питао се Тоза. Нећу да вирим, часна реч. Само онако... мало да бацим поглед, размишљао је.

Позвонио је код птице...
није му ни отворила.

Пих! Ништа онда...

Миш му је залупио врата пред носем!
Уфффф! Нечувено!

„Нема вирења!”, узвикнуо је зец и брзо руком сакрио свој нацрт.

Пффф!
„То није лепо!”

А кад је Тоза видео шта јеж прави,
завртело му се у глави!

Ајооој!

